

جان گل

د افغانستان پولو ته خیرمه جگره او د نشه یی توکو قاچاق د هغو ورځو په ترڅ کې چې امریکا له طالبانو سره د سولې هوکړه لاسلیکوي، امریکایي ځواکونه د طالبانو پټنځایونه بمباروي.

مسکو

افغانستان

د ۱۹۸۰ لسیزې پرمهال زموږ کلي د وخت کمونستي رژیم او مجاهدينو ترمنځ د يوې ويجاړوونکې او سختې جگړې ډگر و.

موږ بايد خپل ژوند
بیرته عادي حالت
ته راگرځولای وای.

له يو بمبار وروسته زموږ کور په بشپړه توگه ويجاړ شو.
په خوشبختۍ سره چې يوه اندازه پیسې او تریاک
چې وړاندې له وړاندې مو تر خاورې لاندې پټ
کړي وو، په هغه حمله کې له منځه نه وو تللي.

موږ له خپلې هغې یوازېنۍ شتمنۍ گټه واخیسته او
کور مو بیرته پرې جوړ کړ.

هغه مهال مې له
۲۰ کلونو عمر زیات نه و. زه
پاتې وم او یوه ځوانه کورنۍ
چې باید ساتنه مې ترې کړي
وای او خوراک څښاک مې
ورته برابر کړی وای.

نامنی او بې برخلیکۍ زموږ
د خلکو، کورنیو او ټولني د
ژوند پر ټولو اړخونو سیوری
غورولی و.

زما د ورور په څیر ځینو پاکستان ته
تینبته کړه.

مگر زه بیا د نورو په څیر د وخت حکومت له
امنیتي ځواکونو سره یو ځای شوم.

او ځینې بیا له مجاهدینو سره یو
ځای شول.

د افغانستان ډموکراتیک گوند

کوپون

په هغه وخت کې اردو ماته مناسبه اندازه معاش راکوه او د ژوند تیرولو لپاره یې کوپون، خوراکي مواد او نور لومړني توکي راکول.

په یادو توکو سره مې کولای شول، خو له خپلې کورنۍ سره ژوند پرې تیر کړم.

د یوازېتوب او زړه تنگی احساس مې کاوه او زیاتره وخت به د کورنۍ خاطرې ذهن ته راتلې او د ماشومتوب دورې په تېراو به مې فکر کاوه.

زه تر ډېره د هیواد په شمال کې په خدمت بوخت وم.

ملگریه! اوس دې کورنۍ چیرې ده؟

هغوی په ننگرهار کې اوسیږي.

د ماشومتوب په لومړیو کې به مې له پلار سره په کرونده کې د غنمو او کوکنارو په کرلو کې مرسته کوله.

اوس چې جلال آباد ښار د مجاهدينو لاس ته
ورغلی، څه به پيښ شي؟

څه پوهيږم. هر څه ناڅرگند دي.

ډېر ژر مې اردو پرېښوده. د اردو
معاش هم ډېر زيات را کم شوی و او
نور يې کوپون هم نه ورکول.

بياځل ننگرهار ته لاړم او له کورنۍ
سره يوځای شوم.
مگر هلته بيکاره پاتې شوم، په یاد
وخت کې کاري فرصتونه ډېر کم وو.

په هغه ښار کې که چیرې څوک درباندي پوه شوي وای، چې تاسو له کمونيستي رژیم سره کار کړی دی او یا هم ورسره په اړیکه کې یاست، له خطر او گواښ سره مخ کیدئ.

هغه کسان چې له
کمونيستانو پلوي کوي، خپل
خدای او وطن هیروي.

له سیاسي مسایلو او جریانونو هم
د تیننتې لاره نه وه.

زمور ټولنه د جگړو او شخړو له کبله پاشل شوي وه.
زمور خلک چې پاکستان ته کډوال شوي و، خپلې جرگې
هلته ترسره کولې.

ښې او ورځې په ناامیدۍ تیریدلې.

زه تل د یو کار په لټه کې وم، خو له
خپل ځان او کورنۍ سره له اقتصادي
اړخه مرسته وکړم.

بالاخره یوه ورځ د یو ملگري د تره
زوی له لوري، چې په اردو کې مې
ورسره پیژندلې و او یو ډگروال و،
یو کاري فرصت راته برابر شو.

که چیرې ته له ما سره کار وکړې، زه به
ښې پیسې درکړم. خو د دغه کار لپاره باید
هروښتن مسکو ته ولیردوې!

آیا دا کار خطرناک نه دی؟

ولې؟ دا کار زیات خطر لري!

که څه هم د قاچاق له خطرونو نه په بشپړه توګه خبر وم، خو بیا مې هم وغوښتل له لاسته راغلي کاري فرصت ګټه پورته کړم.

په حقیقت کې هغه یوازېنۍ کاري فرصت و، چې راته برابر شوی و.

مګر پرېکړه مې وکړه، چې له دې کار خپله میړمن خبره نه کړم.

زه د ډېر وخت لپاره هلته نه پاتې کېدم. یوازې د څو میاشتو لپاره د هیواد شمال ته ځم. خبر شوی يم، چې په دې ورځو کې هلته د ورځنۍ اجورې اخیستلو کارکوونکو لپاره کاري فرصتونه زیات دي.

مسکو

ننګرهار مو پرېښود او د پاسپورت او وېزې چمتو کیدلو تر وخت پورې باید د یو بل کس په کور کې پاتې شوي وای.

وګوره! دا بکس په ډېر ځانګړي مهارت سره چمتو شوی دی، مور کولای شو په هغه کې هروئین پټ کړو.

په دې بکس کې ۲،۵ کیلو هروئین ځای پر ځای شوي دي او باید د خپل ځان په څیر ترې ساتنه وکړې.

بالاخره مور پولې ته ورسیدو.

افغانستان

یوه اندازه ممیز او بادام مې هم واخیستل او په هماغه بکس کې مې واچول.

دا بادام دي، چې له
ځان سره يې وړئ؟

هو! مهرباني
وېې خورئ!

نه شم کولای دا څرگنده کړم، چې
هغه مهال له روحي نظره څومره تر
فشار لاندې وم.

ژر مې هغه ځای پرېښود او لږ
هاخوا د ډگروال په تمه پاتې شوم.

مسکو

مور له ډېرو زياتو تلاشي ځايونو
تير شوو. طالع مو لرلې، هغو
تلاشي ځايونو هيڅ يو هم د
سكن ماشينونه نه درلود.

خپل پاسپورتونه مو راته
تسليم کړئ.

پوليس له تاسو سره په بازار
او مارکيتونو کې کار نه لري.

خو تاسو بايد په دې هوټل
کې پاتې شئ.

په ډېر احتمال چې هغوی له حکومت سره کومه معامله کړې وه.

د بلې ورځې په سهار، ډریور زموږ پاسپورټونه بیرته رانکړل. له موږ یې وغوښتل چې بیرته خپل وطن ته وگرځو او ټینګار یې دا و چې خپل سفر ته دوام ورنکړو.

په هماغه هوټل کې پاتې شوو، او هڅه مو دا وه، چې د دې ستونزې لپاره یوه حل لاره پیدا کړو.

له موږ سره د توکو او کالیو په څیر چلند شوی و، چې لیردول شوي وو، گټه خو ناوړه گټه ترې اخیستل شوي وه.

ناڅاپي له یو افغان ځوان سره مخ شوو.

آیا تاسو د مسکو په انتظار یاست؟

هو! خو پاسپورت نه لرو!

هیڅ ستونزه نشته. سبا له دې ځایه حرکت کوو.

بالاخره مور مسکو ته ورسیدو.

حتی له هوټل څخه وتل مور ته ستونزمن وو.

باید د هوټل مسوولینو ته مو دروغ ویلي وای، چې ولې هوټل پرېږدو.

تاسو اجازه نه لرئ، چې له هوټل ووځئ. چیرته غواړئ لاړ شئ؟
غواړو فقط د شپې ساعتیري ته لاړ شو.
ښه! سمه ده، خو پام مو وي، چې ډېر وخت هلته پاتې نه شئ!

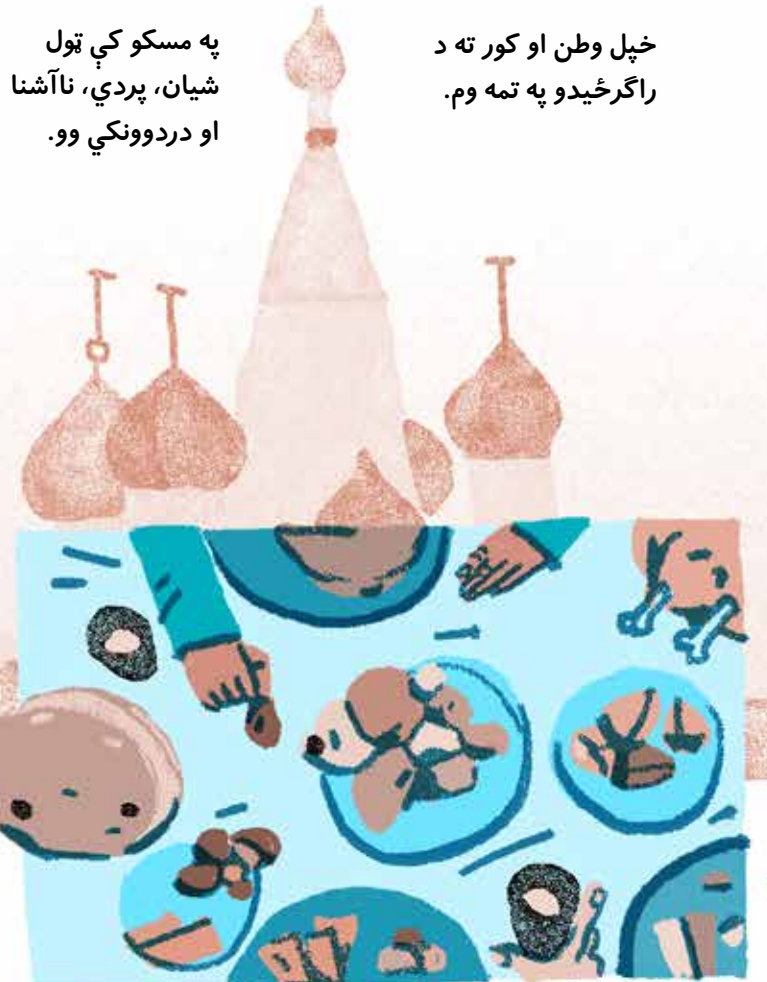
زما خپله کورنې زیاته یاده شوې وه.

په مسکو کې ټول شیان، پردي، ناآشنا او دردوونکي وو.

خپل وطن او کور ته د راگرځیدو په تمه وم.

مور چې له ځان سره کوم هروښین وړي وو، پلورونکي ته مو تسلیم کړل.

هغه ښه سړی معلومیده.

مور ته یې ډوډۍ راکړه او ډېر ښه چلند یې راسره وکړ.

زمور سفر پای ته رسیدلای و.

خپل پاسپورتونه مو له ځان سره نه لرل او
د راگرځیدو پرمهال مجبور و په هرځای
کې رشوت ورکړو. هغه سفر زموږ لپاره له
کړاو او لگښت ډک سفر و.

په هغو پیسو چې له پلورونکي مو
اخیستې و او نور حتی د هروئینو د لېږد
وېره هم نه وه، بیاځلې افغانستان ته
خپلو کورونو ته راوگرځیدو.

مسکو

په هغو پیسو چې له سفر
مې ترلاسه کړې وې، په
بازار کې مې یو کوچنی
دوکان پرانیست.

هغه مهال، چې طالبان د واک
پر گدی ناست و، موږ ډېر
آزادانه نشه یي توکي کرل او
آزادانه مو معامله کول.

افغانستان

هغوی له بزگرانو او پلورونکو مالیات راټولول.
طالبانو سخت اسلامي قوانین تطبیق کول.
د ډېرو لپاره په یاده سیمه کې هغه وخت د اقتصادي
غوږېدا وخت و. امنیت هم ښه و او موږ کولای شول له
کوم خطر او گواښ پرته سفر وکړو.

د طالبانو رژیم په ۲۰۰۱ میلادي کال کې
رنگ شوی و. د کرزي حکومت په راتگ سره
د نشه يي توکو سوداگري غیرقانوني شوه.

مگر ډېر ژر ټول شيان بدل شول او يو
ځل بيا خلک مجبور و څو د نوي ژوند له
واقعيتونو سره خپل ځان برابر کړي.

مگر هغوی ونه شول کولای څو یاد
قانون عملي کړي او خلکو په تیره بیا
په لرې پرتو سیمو کې د نشه يي توکو
کرنې او سوداگرۍ ته دوام ورکړ.

زه یو بل ډېر ښه فرصت لرم. یو بل سفر
مسکو ته او هغه ځای ته د هروئینو قاچاق!
هماغه د مخکني سفر په څیر. دا ځل حتی
په ډېرو ښو امتیازاتو سره.

نه! مننه ملگره. د خدای شکر
دی، کار او ژوند مې ښه دی. په
دې وروستیو کې مې یوه ټوټه ځمکه
اخیستې ده او د کور جوړولو کار مې
هم پرې پیل کړی دی.

له خپل ځان سره مې ژمنه کړې ده، چې
نور هیڅ وخت په دې کار کې ښکیل نه
شم. دا یو ډېر خطرناک کار دی!

اوس مې نور د نشه يي توکو له
سوداگرۍ لاس اخيستی دی.

اوس مې عمر هم لوړ شوی دی او د
دغو کارونو لپاره هيڅ توان نه لرم.

زه له خپل ژوند راضي او خوښ يم.
د خدای شکر، زامن مې ټول په کار بوخت دي
او خپل کاروبار لري.

په بدمرغۍ سره هيواد مې د جگړې په اور کې
سوځي. د سولې او آرامۍ څرک نه ليدل کيږي!
داسې ليدل کيږي، چې تاريخ بيا ځل تکرار يږي.

که څه هم د پخوا په پرتلې ژوند دلته ډېر غوره
او ښه دی، مگر مور ټول دلته په بې برخليکۍ
او سردردۍ کې ژوند کوو.

په بدمرغۍ سره نن ورځ مو ژوند له جگړې او
شخړې سره غوټه شوی دی.

نشه يي توکي او بې نظمۍ (يا نظم)

نشه يي توکي او بې نظمۍ (يا نظم): له جگړې په وروسته ډگر کې د سولې پرمهال د پايښت لرونکي اقتصاد رامنځ ته کول يوه څلور کلنه څېړنيزه پروژه ده، چې په افغانستان، کولمبيا او میانمار هېوادونو کې د نشه يي توکو له ناقانونه اقتصاد د سولې اقتصاد د تگ څرنگوالي په برخه کې اړين شواهد وړاندې کوي. دغه څېړنه د نشه يي توکو، شخړې، روغتيا او جگړې په برخه کې د بې سياله پېژندل شويو نړيوالو سازمانونو د نړيوال کنسرسیوم د کار پایله ده. د دې پروژې مشري د لندن (SOAS) پوهنتون سره ده او د پروژې همکاران: د افغانستان د څېړنې او ارزونې اداره (Aicis)، (AREU)، د کاپين لېنډ څېړنيز مرکز (KRC)، د لندن حفظ الصحې او گرمسيري درملو پوهنتون (LSHTM)، د پايداره ودې او څېړنو مؤسسه (OSDR)، د اکسفورډ پوهنتون د نړيوالو او سيمه ييزو مطالعاتو پوهنځی (OSGA)، مثبت منفی، د شان هيرالډ څېړنې اژانس (SHAN)، لاس انديس پوهنتون، او د کولمبيا ملي پوهنتونونه دي.

دا څېړنه د برېتانيا د څېړنې او نوښتونو ادارې اړوند د نړيوالو ننگونو د څېړنې بودجې (GCRF) له خوا تمويل شوې ده. په دې څېړنه کې وړاندې شوي نظريات د ليکوالانو دي او د نړيوالو ننگونو د څېړنې بودجې په سازمان، برېتانيا حکومت يا هم همکارو سازمانونو پورې تړاو نه لري.

ددغو ادارو په مرسته:

جوړونکی:

تمويلونکی:

